

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czapla
POWIAT MALBORSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Joanna Potocka-Rak
POWIAT CIECHANOWSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Małgorzata Tudaj
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezdeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/326/22

Warszawa, 14 listopada 2022 roku

Szanowny Pan
Kazimierz Wiatr

Przewodniczący

Komisja Nauki, Edukacji i Sportu

Senat RP

Szanowny Pan

Zygmunt Frankiewicz

Przewodniczący

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej

Senat RP

Szanowni Panowie Przewodniczący,

w związku z przekazaniem do rozpatrzenia w Komisji Nauki, Edukacji i Sportu oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw, Związek Powiatów Polskich przedkłada opinię z ewentualnymi poprawkami, o treści jak poniżej.

I. Uwagi proceduralne

1) zdecydowanie najpoważniejszy zarzut do przedmiotowej ustawy, należy postawić w oparciu o art. 122 ust. 5 Konstytucji RP w zw. z art. 64 Regulaminu pracy Sejmu RP. Niekonstytucyjność objawia się w tym przypadku w pominięciu przez Sejm RP zasad dotyczących postępowania z ustawą z 13 stycznia 2022 r., której podpisania Prezydent odmówił, przekazując ją wraz z umotywowanym wnioskiem do ponownego rozpatrzenia przez Sejm i przeforsowanie w nowym trybie niemalże analogicznych rozwiązań.

Jak bowiem wskazują sami projektodawcy opiniowanej ustawy nie podlegała ona konsultacjom m.in. z uwagi na częściową zbieżność rozwiązań w niej zawartych do brzmienia uchwalonej 13 stycznia 2022 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw, zawetowanej przez Prezydenta RP (dalej: ustawa zawetowana), która była dokumentem przygotowanym przez Rząd. 2 marca 2022 r. Prezydent RP Pan Andrzej Duda odmówił podpisania tej ustawy wskazując na szereg wątpliwości i zastrzeżeń, które Wysoka Izba powinna była powtórnie ocenić. Marszałek Sejmu wbrew regulacji art. 64 Regulaminu pracy Sejmu RP nie zainicjował ponownego rozpatrzenia ustawy zawetowanej, co w konsekwencji, gdyby proponowane w tej ustawie rozwiązania w brzmieniu dotychczasowym miały się ostać musiałyby się wiązać z jej ponownym uchwaleniem większością 3/5 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów. Biorąc jednak pod uwagę kontrowersje jakie wywołała ustawa zawetowana na etapie jej procedowania – sprzeciw nie tylko strony samorządowej, ale także związkowej, społecznej i organizacji pozarządowych oczywistym było, że takiego poparcia w Sejmie nie uda się osiągnąć.

I tutaj, jako inicjatywa poselska pojawiła się opiniowana ustawa, która stanowi niemalże kalkę rozwiązań zawartych w ustawie zawetowanej. Zasadnicze kwestie związane z ograniczeniem samodzielności jednostek samorządu terytorialnego na rzecz organu nadzoru pedagogicznego pozostały bez zmian (poza jednym pominiętym rozwiązaniem, od początku wadliwym prawnie, a mianowicie stwierdzeniem przez organ nadzoru pedagogicznego wygaśnięcia powierzenia stanowiska dyrektora).

Nie sposób więc nie odnieść wrażenia, że przedmiotowa ustawa stanowi próbę obejścia procedury ponownego rozpatrzenia ustawy zawetowanej. Co więcej zupełnie niezrozumiałe jest tempo prac nad projektem. Biorąc bowiem pod uwagę zakres tej regulacji, nie są to rozwiązania wymagające aż tak pilnego wdrożenia z punktu widzenia funkcjonowania oświaty.

2) tryb procedowania ustawy z punktu widzenia interesów jednostek samorządu terytorialnego naruszył art. 36 ust. 6 Regulaminu pracy Sejmu RP. Uchwalone rozwiązania bez wątplenia spowodują zmiany w funkcjonowaniu samorządów jako organów prowadzących szkoły i placówki publiczne (np. pozostawienie decyzji o wyborze czy odwołaniu dyrektora w rękach kuratorów oraz uniemożliwienie likwidacji szkół/placówek). Pomimo, że w przeważającej mierze ustawa powieliła rozwiązania ujęte w uchwalonej 13 stycznia 2022 r. ustawie, to znalazło się w niej także kilka nowych rozwiązań, wpływających na funkcjonowanie samorządów i prowadzonych przez nie jednostek oświatowych. Warto także przypomnieć, że projekt ustawy zawetowanej przez Prezydenta RP otrzymał negatywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W nawiązaniu do powyższego Związek Powiatów Polskich stanowczo sprzeciwia się wejściu w życie przedmiotowej ustawy.

II. Uwagi i poprawki merytoryczne

Przedmiotowa ustawa w zakresie w jakim zaburza relacje pomiędzy zadaniami organu nadzoru pedagogicznego i organu prowadzącego, zmierzając do wzmocnienia kompetencji kuratora oświaty

i zmarginalizowania roli jednostek samorządu terytorialnego nie może zostać inaczej, jak tylko negatywnie zaopiniowana przez Związek Powiatów Polskich. Także Prezydent RP we wniosku z 2 marca 2022 r. oceniając analogiczne rozwiązania w powyższym zakresie, które znajdują się w ustawie zawetowanej wskazał na wątpliwości dotyczące nadmiernego ograniczenia samodzielności jednostek samorządu terytorialnego. Jak pisał Pan Prezydent „**Uzależnienie wielu działań od uzyskania uprzedniej pozytywnej opinii właściwego kuratora oświaty może kolidować z samodzielnym wykonywaniem zadania własnego jakim jest prowadzenie szkół i innych placówek.**” Zdaniem Pana Prezydenta, które należy podzielić, ograniczenie samodzielności samorządów może naruszać również zasadę decentralizacji władzy publicznej, a także zasadę pomocniczości. Związek Powiatów Polskich wielokrotnie zwracał także uwagę, **że niedopuszczalnym jest, aby za decyzje podejmowane przez organ nadzoru pedagogicznego odpowiedzialność, w tym finansową ponosiły samorządy, które odpowiadają za funkcjonowanie prowadzonych przez siebie szkół i placówek.** Także Prezydent RP zauważył, że chociażby w kontekście nowych rozwiązań w zakresie likwidacji jednostek oświatowych (które de facto zablokują ten proces) **brak jest regulacji wskazujących, iż w przypadku bezprawnych działań kuratora to Skarb Państwa jest odpowiedzialny za konsekwencje finansowe.** Dlatego też zawarta na s. 51 uzasadnienia projektu opiniowanej ustawy w dziale IV. Źródła finansowania informacja, że ustawa nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządów terytorialnego już w tym kontekście jest chybiona. Należy także nadmienić, że we wniosku o ponowne rozpatrzenie ustawy z 13 stycznia 2022 r. podzielona została także ocena ZPP, że **ustawa ta dalece ingeruje we wdrażanie polityki oświatowej na poziomie lokalnym, co powoduje, że władze oświatowe nie mogłyby skutecznie wpływać na wybór osób, które mają kierować jednostkami bezpośrednio im podległymi i realizującymi zadania oświatowe.**

Ustawa przewiduje, że ostatnie zdanie w niemalże każdym aspekcie funkcjonowania oświaty, bez żadnej odpowiedzialności ma należeć do kuratora – czemu jednoznacznie Związek Powiatów Polskich jest przeciwny. Należy także nadmienić, że aktualne pozostają także wątpliwości przedstawione przez Prezydenta RP do ustawy zawetowanej.

Jeżeli jednak Senat RP zdecyduje się na merytoryczne rozpatrzenie poszczególnych zmian zaproponowanych w ustawie, Związek Powiatów Polskich przedkłada następujące poprawki:

1) art. 1 pkt 4 nadać brzmienie:

„4) w art. 29 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 63 ust. 1, 12-14,18 i 20” zastępuje się wyrazami „art. 63 ust. 1, 12-14,18,19b i 20”;

Uzasadnienie:

Konsekwencja poprawki nr 3 i nr 4.

2) w art. 1 skreślić pkt 10

Uzasadnienie:

Aktualnie obowiązujący wymóg uzyskania opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny w przypadku powołania na stanowisko dyrektora osoby niebędącej nauczycielem jest wystarczający. W tej formie organ nadzoru pedagogicznego może zgłosić ewentualne zastrzeżenia.

3) w art. 1 skreślić pkt 11 lit. a i b

Uzasadnienie:

Ponieważ to organ prowadzący powierza stanowisko dyrektora, to również ten organ powinien podejmować decyzję w przypadku wyboru osoby na stanowisko dyrektora, gdy do konkursu nie zgłosi się żaden kandydat albo gdy w wyniku konkursu nie zostanie wyłoniony kandydat. Występujący obecnie obowiązek porozumienia w tym zakresie z organem nadzoru pedagogicznego wydaje się już i tak zbyt daleko idącą kompetencją organu nadzoru, gdyż wystarczająca byłaby opinia kuratora w przedmiotowej sprawie.

4) w art. 1 skreślić pkt 11 lit. f

Uzasadnienie:

Projektowane przepisy bezzasadnie powodują wzmocnienie pozycji organu nadzoru pedagogicznego statuując konieczność uzyskania pozytywnej opinii w przypadku powierzenia stanowiska dyrektora na okres krótszy niż 5 lat szkolnych (nowe brzmienie ust. 21) oraz w przypadku powierzenia stanowiska lub powołania na stanowisko ustalonego przez organ prowadzący kandydata w sytuacji gdy kurator negatywnie zaopiniował powołanie na to stanowisko osoby niebędącej nauczycielem (nowe brzmienie ust. 22). Dodatkowo o tym czy zachodzi uzasadniony przypadek w kontekście powierzenia stanowiska dyrektora na okres krótszy niż 5 lat szkolnych powinna decydować w głównej mierze sytuacja lokalna, o której kurator oświaty może nie mieć dostatecznej wiedzy.

5) w art. 1 skreślić pkt 12 lit. b

Uzasadnienie:

Ze stanowiska kierowniczego odwołuje organ, który powierzył to stanowisko. Nie znajduje więc uzasadnienia stawianie przed organem prowadzącym szkołę lub placówkę obowiązku uzyskania pozytywnej opinii kuratora oświaty w tym zakresie. Dodatkowo nie znajduje merytorycznego uzasadnienia proponowana regulacja w sytuacji, gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, działania organu prowadzącego w tym zakresie podlegają kontroli sądowej.

6) w art. 1 pkt 12 po lit. b dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

3. Do przypadków szczególnie uzasadnionych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 zalicza się również:

- 1) naruszanie dyscypliny finansów publicznych lub zasad gospodarki finansowej;
- 2) naruszenie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych;
- 3) naruszanie przepisów prawa pracy.
4. Sądami właściwymi do rozpatrzenia spraw związanych z odwołaniem ze stanowiska kierowniczego w szkole lub placówce są sądy pracy.”.

Uzasadnienie do dodawanego ust. 3:

Aktualne brzmienie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo oświatowe, ze względu na posłużenie się przez ustawodawcę niedookreślonym i problematycznym zwrotem „przypadków szczególnie uzasadnionych” powoduje liczne wątpliwości interpretacyjne. Prowadzą one często do kuriozalnych rozstrzygnięć sądów administracyjnych, które w działaniach kadry kierowniczej nie dopatrują się znamion przypadku szczególnie uzasadnionego, jak np. przebywanie przez dyrektorkę na urlopie w Egipcie podczas zwolnienia lekarskiego – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 marca 2013 r., I OSK 2565/12; stosowanie przez dyrektorkę mobbingu, ustalone przez sąd pracy – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 22 października 2021 r., IV SA/GI 551/12 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 11 czerwca 2015 r., VIII Pa 13/15; brak należytej kontroli nad posiadaniem przez szkołę majątkiem – Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 maja 2020 r., I OSK 1009/19; konflikt dyrektora z nauczycielami, rodzicami – Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 listopada 2020 r. I OSK 82/19). Co ciekawe w przypadku likwidacji czy też przekształcenia szkół lub placówek publicznych aspekt społeczny, czyli opinia rodziców, opinia rady pedagogicznej są najczęściej powoływanym argumentem przemawiającym za negatywną opinią kuratorów oświaty. Natomiast w przypadku odwołania dyrektora, głos wspólnoty samorządowej jest uznawany za nieznaczący. W związku z powyższym w poprawce zaproponowano otwarty katalog przesłanek, które mogą kwalifikować działania dyrektora jako przypadki szczególnie uzasadnione, skutkujące odwołaniem ze stanowiska.

Uzasadnienie do dodawanego ust. 4:

Praktyka orzecznicza, wyraźnie doprowadziła do ukształtowania się dualnego i równoległego poddawania aktów odwołania dyrektora w trybie art. 66 ust. 1 pkt 2 ocenie pod względem ich legalności, w tym również w postępowaniu nadzorczym, regulowanym ustawami samorządowymi, a w razie wniesienia przez organ prowadzący skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody – także w postępowaniu sądownoadministracyjnym oraz kontroli sprawowanej przez sądy powszechne w cywilnym postępowaniu procesowym w sprawach z zakresu prawa pracy. Ten stan rzeczy powoduje liczne problemy sprowadzające się do braku jednolitości stanowisk (np. Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 września 2013 r. sygn. I OSK 968/13) Z uwagi na powyższe, a także uwzględniając, że sądy administracyjne nie prowadzą postępowań dowodowych oraz że odwołanie ze stanowiska dyrektora wykazuje charakter zbliżony

do tzw. wypowiedzenia zmieniającego (art. 42 Kodeksu pracy) w poprawce zaproponowano poddanie tychże odwołań kognicji sądów pracy.

7) w art. 1 skreślić pkt 14-16

Uzasadnienie:

Na gruncie obowiązujących przepisów Prawa oświatowego działanie w szkole organizacji społecznych wymaga zgody dyrektora, a także następuje dopiero po uzyskaniu pozytywnej opinii rady szkoły lub placówki i rady rodziców. Oznacza to, że zarówno dyrektor jak i reprezentacja rodziców mają wpływ na to jakie organizacje w szkole działają. Wątpliwy jest więc wymóg uzyskania pozytywnej opinii kuratora oświaty, tym bardziej że co prawda projektodawcy w porównaniu do wersji tej zmiany z ustawy zawetowanej dookreśliли, że pozytywnej opinii kuratora będzie wymagała tylko działalność która będzie związana z prowadzeniem zajęć, jednak nie wskazano wprost kto i jak ma dokonać oceny uzgodnionych warunków działalności danej organizacji w tym zakresie, szczególnie gdy zapisy są niejednoznaczne. Brakuje także nadal jasno określonych kryteriów, według których organ nadzoru będzie dokonywał oceny przedłożonych dokumentów. Nie jest także jasne, jak powinien postąpić dyrektor w sytuacji gdy np. rada szkoły lub rada placówki i rada rodziców przedstawią opinie pozytywne a kurator oświaty opinię negatywną. Czy głos wtedy będzie decydujący? Literalne brzmienie proponowanych przepisów wskazuje, że w takiej sytuacji ostateczny głos będzie należał do kuratora a nie do rodziców. Będą oni mogli bowiem wyrazić zgodę na udział tylko w takich zajęciach, które uprzednio pozytywnie zaopiniował kurator oświaty. Sprawia to, że aktualne pozostaje zastrzeżenie Prezydenta RP z wniosku z 2 marca 2022 r., że jest to nieprawidłowy sposób kształtowania nadrzędnej roli kuratora względem rodziców i że rolą kuratora nie jest zastępowanie rodziców w procesie wychowawczym ich dzieci. Wydaje się także, że procedury administracyjne trwające ponad 2 miesiące zniszczą wiele cennych inicjatyw i aktywność społeczną szkoły, podejmowanych np. przez stowarzyszenia nauczycieli, które pozyskują środki finansowe na dodatkowe zajęcia dla uczniów. Proponowana w omawianym przepisie zmiana jest przykładem coraz większego biurokratyzowania oświaty oraz przeczy dotychczasowym intencjom resortu edukacji w tym zakresie.

8) w art. 1 po pkt 17 dodać pkt 17a w brzmieniu:

„17a) w art. 89:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szkoła lub placówka publiczna prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego może zostać zlikwidowana po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, a w przypadku publicznej szkoły artystycznej prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego - po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Szkoła lub placówka publiczna prowadzona przez osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego lub osobę fizyczną może zostać zlikwidowana za zgodą organu, który udzielił zezwolenia na jej założenie.”,

b) uchyla się ust. 4 i 5.”;

9) w art. 1 skreślić pkt 18

Uzasadnienie do poprawki nr 8 i 9:

Decyzja o likwidacji szkoły lub placówki jest zawsze decyzją trudną ale i przemyślaną. Powinna więc być podejmowana przez podmiot odpowiadający za funkcjonowanie danej jednostki czyli przez organ prowadzący. Rolą kuratora oświaty jest zaś troska o jakość kształcenia. Natomiast w kontekście sprawowanego nadzoru, kuratorzy pomijają jego zasadniczy charakter. Ponieważ zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe kurator wykonuje zadania i kompetencje w imieniu wojewody, to zgodnie z art. 171 ust. 1 Konstytucji RP zakres sprawowanego przez niego nadzoru odnosi się jedynie do aspektu legalności. Natomiast w praktyce, wręcz nagminnie kuratorzy oświaty łamią konstytucyjną zasadę oceniając racjonalność działania organów samorządu terytorialnego, zwłaszcza opłacalności takich działań. Zaproponowane w projekcie ustawy przesłanki likwidacji są jawnym legitymizowaniem argumentów na które kuratorzy oświaty powołują się aktualnie w wydawanych negatywnych postanowieniach, a które są bardzo często podważane przez sądy administracyjne. Przyjęcie zaproponowanego katalogu, zawierającego tak nieprecyzyjne pojęcia i ogólne sformułowania spowoduje, że określony argument zawsze będzie można przyporządkować do danej przesłanki co w konsekwencji doprowadzi do zablokowania możliwości likwidacji szkół lub placówek, gdzie np. w skrajnych przypadkach uczy się kilka osób. Stosowanie w przepisach prawa pojęć niemierzalnych, budzących wątpliwości i stwarzających pole do interpretacji jest sprzeczne także z Zasadami Techniki Prawodawczej. W sytuacji olbrzymiego niedoszacowania części oświatowej subwencji ogólnej, nie sposób nie zwrócić uwagi, że w katalogu zaproponowanym przez resort edukacji zabrakło aspektu finansowego planowanych likwidacji czy też przekształceń.

10) w art. 1 skreślić pkt 19

Uzasadnienie:

Nie znajduje uzasadnienia wymaganie pozytywnej opinii kuratora oświaty w przypadku łączenia w zespół szkół lub placówek, gdyż zmiany te mają charakter organizacyjny, co pozostaje w kompetencji organów prowadzących.

11) w art. 1 skreślić pkt 22

Uzasadnienie:

Nie znajduje uzasadnienia wprowadzanie zmian, które wydłużą procedurę zatwierdzania arkuszy organizacyjnych. W zakresie obowiązku przekazywania przez dyrektora do 30 września roku szkolnego kuratorowi oświaty, informacji o zmianach jakie zostały wprowadzone w arkuszach organizacyjnych należy wskazać, że jest ona po pierwsze błędna legislacyjnie. Zmiana ta ma charakter proceduralny, reguluje bowiem kolejny etap zatwierdzania arkuszy, które to regulacje aktualnie są materiały rozporządzenia z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli (§17).

Po drugie proponowana zmiana przeczy dotychczasowym intencjom resortu edukacji w zakresie odbiurokratyzowania pracy szkoły.

12) w art. 2 w pkt 1:

a) po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

6. Oceny pracy dyrektora szkoły, nauczyciela, któremu czasowo powierzono pełnienie obowiązków dyrektora szkoły, oraz nauczyciela pełniącego w zastępstwie obowiązki dyrektora szkoły przez okres co najmniej 6 miesięcy dokonuje organ prowadzący szkołę w porozumieniu z organem sprawującym nadzór pedagogiczny, a w przypadku gdy organ prowadzący szkołę jest jednocześnie organem sprawującym nadzór pedagogiczny - oceny dokonuje ten organ. W przypadku placówek doskonalenia nauczycieli oceny pracy dyrektora placówki doskonalenia nauczycieli, nauczyciela, któremu czasowo powierzono pełnienie obowiązków dyrektora placówki doskonalenia nauczycieli, oraz nauczyciela pełniącego w zastępstwie obowiązki dyrektora placówki doskonalenia nauczycieli przez okres co najmniej 6 miesięcy dokonuje organ prowadzący placówkę w porozumieniu z kuratorem oświaty.”,

b) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) po ust. 7a dodaje się ust. 7b w brzmieniu:

7b. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu oceny pracy, o której mowa w ust. 6, organ prowadzący szkołę lub organ prowadzący placówkę doskonalenia nauczycieli nie uzyska porozumienia z odpowiednio organem sprawującym nadzór pedagogiczny lub kuratorem oświaty w sprawie tej oceny, oceny pracy, o której mowa w ust. 6 dokonuje odpowiednio organ prowadzący szkołę po rozpatrzeniu stanowiska organu nadzoru pedagogicznego lub organ prowadzący placówkę doskonalenia nauczycieli po rozpatrzeniu stanowiska kuratora oświaty.”,

Uzasadnienie:

Organ prowadzący wykonuje czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do dyrektora szkoły, zna funkcjonowanie szkoły i jest bliżej działań dyrektora także w sensie faktycznym, stąd to właśnie ten podmiot powinien dokonywać oceny jego pracy.

13) w art. 2 pkt 5 w dodawanym ust. 1a skreśla się zdanie drugie.

Rozumiejąc ideę dotyczącą bezpieczeństwa uczniów, nie sposób zaaprobować konstrukcji polegającej na wydawaniu przez organ nadzoru pedagogicznego wiążącego dla organu prowadzącego wniosku o zawieszenie nauczyciela pełniącego funkcję dyrektora. Stanowi to nieuprawnioną ingerencję organu nadzoru w sferę stosunków pracowniczych.

14) skreśla się art. 10, art. 11, art. 12, art. 13, art. 14

Uzasadnienie:

Konieczność skreślenia przepisów przejściowych jako konsekwencja zaproponowanych powyżej poprawek.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Płonka